

stemmelse om, at der generelt gøres undtagelse fra retten til indsigt i oplysninger, der behandles af offentlige myndigheder på det strafferetlige område, for så vidt bestemmelsen i § 32, stk. 1, jf. herved § 30, må antages at medføre, at begæringer om ret til indsigt i almindelighed må afslås. Med hjemmel i denne bestemmelse er der fastsat nærmere regler om egenaces i bekendtgørelse nr. 218 af 27. marts 2001 om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister (med senere ændringer).

Endelig kan det - for det tredje - nævnes, at kun visse af bestemmelserne i persondatalovens kapitel 10 finder anvendelse på behandlinger, der foretages for henholdsvis domstolene og politi og anklagemyndighed inden for det strafferetlige område.

3.2.4. Persondataloven indeholder i kapitel 11 (§§ 41-42) regler om den fysiske behandlingssikkerhed og i kapitel 12 (§§ 43-47) regler om anmeldelse af behandlinger, der foretages for den offentlige forvaltning til tilsynsmyndigheden. De nævnte regler om den fysiske sikkerhed (§§ 41-42) finder også anvendelse i forhold til domstolene, ligesom reglerne i §§ 43-46 gælder for anmeldelse til Domstolsstyrelsen af behandling af oplysninger, der foretages for domstolene, jf. herved persondatalovens § 52.

Supplerende administrative bestemmelser om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for henholdsvis den offentlige forvaltning og for domstolene, er fastsat i bekendtgørelse nr. 528 og bekendtgørelse nr. 535, begge af 15. juni 2000.

Bestemmelser om klageadgang, erstatningsansvar og sanktioner er fastsat i persondatalovens kapitel 18 (§§ 69-71).

Hvad angår reglerne om Datatilsynets organisation og funktioner, henvises der til persondatalovens kapitel 16 (§§ 55-66). Tilsynet med domstolene er reguleret i lovens §§ 67-68.

#### 4. Justitsministeriets overvejelser

##### 4.1. Generelle overvejelser

4.1.1. Justitsministeriet har tidligere i forbindelse med forslag til folketingsbeslutning om udkast til rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager (B 79 af 28. marts 2008) redegjort for de lovgivningsmæssige konsekvenser af udkastet til rammeafgørelse.

Som anført i det pågældende beslutningsforslag afspejles den regulering, som fremgår af udkastet til rammeafgørelse, i nogen grad allerede i dag i persondataloven (med tilhørende bekendtgørelser).

Dette gælder navnlig med hensyn til bestemmelserne om rammeafgørelsens anvendelsesområde og definitioner (artikel 1-2), om grundlæggende principper for behandling af personoplysninger (især artikel 3), om fortrolighed og sikkerhed i forbindelse med databehandling (artikel 21 og 22), om erstatningsansvar, klageadgang, og sanktioner (artikel 19-20 og 24) samt om tilsynsmyndighed (artikel 25).

Disse bestemmelser svarer således stort set til, hvad der følger af persondataloven.

Omvendt indeholder persondataloven imidlertid ikke - på samme måde som rammeafgørelsen - særlige og detaljerede bestemmelser om udveksling af personoplysninger med andre medlemsstater eller om yderligere behandling, herunder videregivelse, af oplysninger, der er modtaget fra eller stillet til rådighed af andre medlemsstaters kompetente myndigheder. Også med hensyn til den registreredes rettigheder må rammeafgørelsen antages at gå videre i sin regulering end gældende dansk lovgivning.

Uanset de nævnte forskelle må rammeafgørelsen efter Justitsministeriets opfattelse samlet set antages i meget vidt omfang at kunne gennemføres inden for rammerne af gældende dansk ret. Gennemførelse af rammeafgørelsen i Danmark kan således efter Justitsministeriets opfattelse kun antages på enkelte punkter at nødvendiggøre ændringer af den regulering, som følger af persondataloven, jf. nærmere nedenfor under pkt. 4.2.1.-4.2.7.

4.1.2. Justitsministeriet har overvejet, om rammeafgørelsens bestemmelser bør indarbejdes (direkte) i persondataloven, eller om der bør udstedes en bekendtgørelse inden for området for politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager i EU.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil det stemme bedst overens med persondatalovens mere generelle karakter, at de specifikke regler for behandling af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde inden for EU (som er nødvendige til opfyldelse af rammeafgørelsen) fastsættes i en bekendtgørelse på området.

På den baggrund foreslås der indsat en ny bemyndigelsesbestemmelse i § 72 a i persondataloven, hvorefter der på bekendtgørelsesniveau kan fastsættes nærmere regler om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager inden for Den Europæiske Union mv., jf. herved lovforslaget § 1, nr. 1.

Justitsministeriet har herved også lagt vægt på, at den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse alene giver justitsministeren adgang til (inden for rammeafgørelsens anvendelsesområde) at fastsætte en nærmere